

ಗೊದ್ದೆಯ ಕನಸು

ಜಿ.ಆರ್ ರವಿಕುಮಾರ್

ಕಲೆ: ವೆಂಕಟಪ್ಪಮಣ ಭಾಟ್

ನೋ ಯ್ಯ ಮೂಡುವ ಹೊತ್ತು. ಜಗತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯ ಬಂಧನದಿಂದ ಬೀಡಿಕೆಲ್ಲಾಲು ತವಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮರ, ಗಿಡ, ಎಲೆಗಳ ಮರಲೆಯಿಂದ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಚಿಲೆಪಿಲಿಗುಡುತ್ತ, ಉಲರಿನ ಆ ಮೂಲೆ, ಈ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಹೊಕ್ಕುಕೊಳ್ಳೋ... ಎಂದು ಹಂಜಗಳು ಕೂಗುತ್ತ ಬೆಳಕಿನಾಗಮನವನ್ನು ಸಂಭವಿಸತ್ತೊಡಗಿದವು.

ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಲ್ಲೇರಿಯ ಮುಳ್ಳಷ್ಟಿ ಮಗ್ಗುಲು ಬದಲಿಸಿ ನೇಡಿದರ. ಹುಲ್ಲು ಸೌದೆಸಿದ್ದ ಗುಡಿಸಲ ಮೇಲ್ಮೈವರೆಯ ಕಿಂಡಿಯಿಂದ ಒಳ ಬಂದಿದ್ದ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಕಿರಣವೋಂದು, ಅವನ ಮಗ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದ ಕೌದಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆದ್ದಿತ್ತು. ಅದರ ಅವನು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಗೋಡರ ಹೂಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಗೇಯ್ಯಿಯಿಂದ ಭಂಗವಾಗದ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದ್ದ ಮುಳ್ಳಷ್ಟಿನ ಮನಸ್ಸು ರಾಡಿಯಾಯಿತು.

‘ಧುತ್ತೆರಿಕೆ, ಇವುಂದು ದಿನಾ ಇದೇ ಆಗೋಂಯ್ಯ. ಎಷ್ಟೇಂದು? ಸದ್ಯ ಮಾಡ್ಯಂಗೆ ಎದ್ದೋಗಿರ್ತಾನೆ. ಇನ್ನಿಗೆ ಯೋಜನಾಗ್ಯತೆ?’ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಲೇ ಬ್ಯಾಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಮೇಲೆದ್ದು ತಡಿಕೆ ಸರಿಸಿ ಹೊರಬಂದು ಮತ್ತೆದನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಿಸಿ ಕರೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಟು.

ಈ ವಾರದ ಮೊದಲನೆ ದಿನ ಹೀಗೇ ಅವನು ಸಹುಕಿನಲ್ಲೇ ಎದ್ದು ಹೊರ ಹೊಗಿದ್ದಾಗ ಭಯದಿಂದ ಮುಳ್ಳಷ್ಟಿ ಕತ್ತಲೆ ಪುಂಬಿದ ಉಲರ ಬೀದಿ, ಓಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನನ್ನು ಕರೆ ಕಡಿಕೆ ಹೋಗಿ

